

Macama Jonda, un cant a l'amistat i a la pau entre els pobles.

Lucrezia Borgia per l'Opern-studio de Nuremberg, una proposta de renovació del teatre musical.

En conjunt, doncs, el Memorial Xavier Regàs ha portat uns bons muntatges que han connectat amb el públic català.

MARIA-ROSA FABREGAS
i JOSEP-FRANCESC DELGADO

ALTRES ESTRENES

LES CADIRES d'Eugène Ionesco. Traducció de Bonaventura Vall-espinoza. El Teatrí: Lola Lizaran, Ramon Tetas i Lel Palou. Direcció: Joan Castells. Teatre Lliure, Barcelona, 6 d'octubre.

Tercera obra de Ionesco, escrita el 1952 després de *La cantant calba* (1950) i *La lliçó* (1951), com les altres d'aquesta primera època es caracteritza per la integració d'elements surreals i dadaïstes en un ambient irreal. El muntatge de Joan Castells era desconcertant. La interpretació, ben natural, dels personatges creà un clima que retirava a un quadre costumista, ajudat encara per l'actuació còmica de Lola Lizaran. La visió del Teatrí, doncs, tingué l'element positiu de mostrar que el discurs de Ionesco és menys il·lògic que no sembla. Els personatges, vistos amb un prisma diferent, i el to general, comprometeren, però, el final. Tota l'obra es basteix a l'espera del conferenciant que vindrà a explicar el missatge del vell: els seus senyals incomprensibles, signe de la incomunicació humana i de l'absurditat dels intents de dilucidació, en aquesta versió esdevenien més desconcertants que no pas aclaparadors.

Una altra qüestió és la viabilitat escènica de la peça: tot i la dosi d'humor que els actors hi injectaren, al final veiérem més d'un espectador que pesava figures. El trencament de Ionesco amb les formes establertes encara obliga a replantejar-se'l, davant un públic que pel cap

baix cerca una trama interessant al teatre.

JOSEP-FRANCESC DELGADO

LA GUERRA I EL MÓN de Vladimir Maiakovski. Traducció de Manuel de Seabra i Joaquim Horta. Ovidi Montllor, Maria-Josep Arenós i Jordi Turró. Música: Toti Soler, Toni Xuclà, Santi Arisa i Conrad Setó. Direcció: Guillermo Heras. Teatre Condal, Barcelona, 13 d'octubre.

Un muntatge que intenta seguir la vida de Maiakovski a través dels seus poemes, inspirats en la guerra europea i la Revolució soviètica, i esdevé un cant per la llibertat i contra la guerra. Remarcable l'actuació d'Ovidi Montllor —un dels pocs rapsodistes catalans actuals— i de Maria-Josep Arenós. No podem dir el mateix de la música, marcada per la guitarra de Toti Soler: la seva qualitat demostrada, suau, dolça i mediterrània, no s'adeia amb la duresa de la poesia de Maiakovski. Ben altrament, la bateria de Santi Arisa marcava en més d'una ocasió el ritme de la recitació. — J. F. D.

SUPERTOT de Josep M. Benet i Jornet. U de Cuc: Bruno Bruc, Oriol Genis, Jaume Mallofré, Núria Riera i Maria-Teresa Robert. Direcció: Francesc Alborch. Lluïsos de Gràcia, Barcelona, 30 d'octubre.

Gairebé deu anys després de l'estrena, U de Cuc ha tornat a presentar aquesta obra basada en la paròdia dels personatges dels còmics. Mites creats per a manipular i ser manipulats, ballen al so dels detenedors del poder. Amb una bona interpretació, aquesta obra còmica, que fa passar una bona estona a xics i grans, ha tornat a obtenir el mateix èxit que a l'estrena.

MARIA-ROSA FABREGAS

GLUPS! Musical sobre textos de Lauzier. Dagoll-Dagom: Xus Estruch, Joan L. Bozzo, Miquel Periel, Mercè Arànega, Pep Molina, Ricard Borràs, Anna-Rosa Cisquella, Ferran Rañé i Teresa Vallicrosa. Música: Joan Vives. Coreografia: Anna Briansó. Escenografia i vestuari: Isidre Prunés i Montse Amenós. Guió, adaptació i direcció: Joan L. Bozzo, Anna-Rosa Cisquella, Miquel Periel i Ferran Rañé. Teatre Victòria, Barcelona, 11 d'octubre.

Arran de l'estrena a Barcelona, al Grec 83, ja vam comentar aquest espectacle («Serra d'Or», octubre 1983). Si, com esperem, manté la mateixa qualitat que a l'estiu, us el recomanem. I aprofitem per a fer una menció de la música, que aleshores no vam comentar: la partitura de Joan Vives, amb cançons de qualitat i d'altres molt comercials, respon perfec-

tament al sentit de l'obra i li dona brillantor.

CARME BARBERA

L'AUCA DEL SENYOR RUSIÑOL d'Agustí Soler i Mas. Col·lectiu d'actors manresans. Espai escènic i direcció: Carlos Lasarte. Teatre de l'Institut Francès, Barcelona, 15 d'octubre.

Un treball dels alumnes d'un curs d'interpretació. Si bé arrenca d'una idea interessant, el muntatge topa amb tres dificultats: un text que perd agilitat només passats cinc minuts, una interpretació irregular i una durada excessiva. Les bones intencions i algun encert en el plantejament, que no arriba a ser desenvolupat, serveixen si més no per a donar a conèixer algun nou valor en el camp de la interpretació. — C. B.

(Fotos: Barceló.)

Glups!, un espectacle musical recomanable.

